

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr. Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.	Felelős szerkesztő és laptulajdonos: ISSEKUTZ JÁNOS. Nyomtató és Kiadó: Papp György. Gyulafehérvárt.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda. Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
--	---	---

Belügyminiszteri leirat az alsófehérvármegyei közigazgatási járási és járásbírószági beosztások tárgyában.

Az 1883. XV. t.-c. 16. §-ának azon intentóija, hogy a közigazgatási járási és járásbírószági beosztások lehetőleg megegyezzenek, a vármegye területén megvalósítva nincsen.

Mindenek előtt nem egyez meg a közigazgatási járások és járásbírószágok száma, a mennyiben a vármegyében hét közigazgatási járás mellett hat járásbírószág létezik. Továbbá csak három közigazgatási járás és a megfelelő járásbírószágok birnak közös székhellyel (a balászfalvi, marosújvári és nagyenyedi járások és járásbírószágok.) Végül területi kiterjedés tekintetében is igen eltűnnek a közíg. járások és járásbírószágok. úgy hogy területi kiterjedés tekintetében csupán csak a marosújvári járás és járásbírószág egyeznek meg teljesen.

Segítendő a két beosztás közötti egyöntetűség hiányán, az ebből a lakosságia háramló és a közigazgatást is megbénító nehézségeken, ezennel felhívom a vármegye közönségét, hogy gondos megfontolás alapján közgyűléséből oly megállapodásokat terjeszssen fel hozzám, melyek szerint a két beosztás közötti összhang teljesen biztosíttatnék.

Megfontolandó egyszersmind, hogy tekintettel Vizakna határszéli fekvésére, nem lenne-e célszerű a mostani kisenyedi járás azon községeit, melyek törvénykezéssé a gyulafehérvári járásbírószághoz tartoznak, a gyulafehérvári járásbírószágnak megfelelő alvinczi járásból azon községeket csatolni át a mostani kisenyedi járásba, a melyek törvénykezéssé jelenleg a vizaknai járásbírószághoz vannak beosztva? Ez által a járás Vizaknának, mint székhelynek megfelelőbb alakulatot nyerne és a közíg. járási és járásbírószági határ eltérések is részben orvosolva volnának. — Ugyancsak szük-

ségesnek látszik, hogy az alvinczi járás székhelye a járásbírószág székhelyét képező és különben is emporiális városba Gyulafehérvárra helyeztessék át. — Mint-hogy továbbá M.-Igen község sem alkalmas arra, hogy főszolgabírói székhelyül szolgáljon, a járási székhely — a mennyiben a járás maga fenntartatik — szintén át-helyezendő lenne, és pedig a legalkalmasabban talán szintén Gyulafehérvárra, — Végül kívánatos az is, hogy a Verespataki járás székhelye Verespatakról Abrudbánya városba, miot a vidék központjára és járásbírószági székhelyre tétessék át.

A mi ezekután a járások és járásbírószágok területi kiterjedésének különbségét illeti, — az összhang megvalósításának elmellőzhetlen követelménye, hogy egész járások tartozzanak törvénykezésséileg egész járásbírószágokhoz. Ha tehát a járások és járásbírószágok egyforma számban nem létesíthetők legfeljebb az engedhető meg-hogy két járás összes községei tartozzanak egy járásbírószághoz, egy egységes közíg. járás községeit azonban különböző járásbírószágokhoz osztani be oly eljárás, mely a különböző kormányzati beosztások között harmóniát teljesen megbontja

Végül azt jegyezem még meg, hogy az igazságügyi miniszter urat megfogom keresni aziránt, hogy Szohodol községet amely idegen vármegye területén fekvő járásbírószághoz van beosztva az abrudbányai járásbírószághoz csatolja. át.

Ezekben megjelölvén azon fő szempontokat, melyeknek figyelembe vételét első sorban tartok szükségesnek, még csupán azt említem meg, hogy a mennyibe a vármegye közönsége az összehívás létesítése érdekében a jelenlegi járásbírószági beosztáson is szükségesnek találna némi változtatásokat, pontosan jelölje meg azokat, hogy ez az igazságügyminiszter ural netalán folyamatba teendő tárgyalásoknak alapját képezhesse.

Munkájának megkönnyítésére al. alatt csatoltam egy kimutatást, mely a vármegye területén lévő községnek

közigazgatási járási és járásbírószági beosztását párhu-zamosan feltűnteti.

Budapesten, 1893. évi szeptember hó 14-én
Hieronymi, s. k.

~~~~~
Uj találmányok és műszaki leírások.
Közl: *Bergl Sándor* szab. és műszaki irodájába Budapesten.
VII. Erzsébet körút 38.

— *Női kalapok aluminiumból.* Egy francia fel-találó e találmánnyal lelőtte ezen új iparág madarát. Mint Bergl Sándor szabadalmi irodája Budapesten je-lenti, az erre vonatkozó szabadalom bejelentés tényleg bennfoglaltatik a legujabb szabadalmi lajstromban. Höl-gyeinknek tehát nem kell a jövő tavaszi kalapdivat miatt aggódniok, mert a dísz és divatárúkereskedőknek vagy tulajdonképpen a műlakatosoknak e szerencsés találmánya a legtágasabb tért nyitotta meg a fantázia, izlés és kereset dolgában. Valóban minő terjedelmes, széles, magas vagy mindkét terjedelemben mily jelen-tékeny műremekeket lehet alkotni e könnyű anyag-ból, melyek, a divatból kiesvén, az ódon „alumini-um-ba“ vándorolnak, hogy a legközelebbi saisonban aztán ismét uj alakban és szépségben jelenjenek meg! A pá-rizsi divatlapok remélhetőleg nem sokáig váratnak ma-gukra a façonjavaslatok megtételével; egy kis alumi-nium Eiffel-torony mindenesetre csinos és érdekes fej-dísz lenne!

— *Baleseteknél az első segélynyújtásra* legmelegebben ajánlja a német vegyészeti ipar szövetség a dr. Stilling-féle Pyoktanint. Eszer azzal a saját szerű tulajdonsággal bír, hogy még akkor is van gyógyhatása, ha sebet egyszerűen behintjük vele — illetőleg anélkül, hogy azt előbb ki kellene tisztogatni! — Ez nem kicsiny lendő fontosságu dolog az ipari életben napról napra előforduló kis sérüléseknél való könnyű használatra, minthogy azoznak tudvalevőleg igen hátrányos követ-kezményei mint pl. egyes tagok megmerevedése, vérmér-gezése stb. szoktak lenni.

T Á R C S A

Aranka.
(Novella.)

Láttatok már gyöngyvirágot hervadni? Láttatok mi-kor elhagyja azt a picziny, hófehér harangocskát az üdeség, a mikor a ragyogó hínor kihull belőle? Fe-jét lehajtja szelíden s busan elhervad, meghal; pedig míg ő hervad, dalolnak a madárkák, zúg a csermely, s a csalfa lepke frissen fakadt virágokkal csókolózik.

Ilyen volt az Aranka hervadása, Gyöngyvirág volt ő is. Szép fehér volt az arca is, a szíve is, meg a lelke is. — Egy Anna-bálon tűnt fel.

Addig amolyan gyermekszámba ment, kit a nagy leányok lenéztek, kivel a férfiak úgy bántak, mint egy törékeny babával. De hát az Anna-bál előtt addig ku-nyorált a mamájának, míg beleegyezett, hogy az új, rózsaszínű bál ruhát egészen a bokájáig szabja a var-rónő, hiszen már ugyis innen-onnan 16 éves lesz.

Az Anna-bálon ő volt a legszebb. Szép halvány arca lázasan kipirult; a rózsaszínű ruha gyönyörtűen simul testéhez. Egészen nagy leánynak látszott, csak keskeny vállai s félénk mozdulatai árulták el benne a gyezmeket.

Jó barátnéjával Szóke Mimivel sétálgatott. A ká-prázatos fénybenragyogó bál terem s a benne nyüzsgő tömeg úgy tűnt fel Arankának mint egy álom.

— Ugy-e be szép itt minden Aranka? pedig ez még csak a kezdete! Milyen jó lesz később, a mikor belemelegedünk a tánczba. Én már mindenikre foglal-kozva vagyok; a négyeseket Bene Ferivel a tízérhad-nagygyal tánczolom. Légy az én visavim!

— Igen ám, csak hogy engem még senki sem kért tánczra, aztán csak a multkor keltem fel az ágyból, nem

szabad sokat tánczolnom: az orvos megtiltotta. Látod a tánczrendem egész tiszta.

A cigányok éppen rázendítettek valami bolondos hullámos keringőre. A párok egymásután kezdtek tán-czolni s örült sebességgel lejtettek a terem sima par-kettjén.

Aranka nézte egy darabig, aztán kimondhatlan vágy vett erőt rajta, hogy ő is ott forogjon abban a káprázatos tömegben. Milyen rossz is az, ha a gyer-mekleánynak nincsenek ismerősei. . . . . De e pillan-atban megállott előtte egy csinos, nagyon fiatal fiu tüz-értiszt egyenruhában Bene Ferencznek nevezte magát s oly igen szépen kérte Arankát egy fordulóra.

Aztán mikor kétszer megkerülték a termet, Bene Feri szaladt a fiukhoz, kik unatkozást fitogtatva a te-rem közepén léhaskodtak s szólt valamit nekik.

Azok egymásután Arankához mentek, tánczolni kérték, aztán annyi mindendenfélét összevissza beszél-tek, hogy Aranka elfeledte az orvos tilalmát, a ma-mája intelmét s tánczolt, kaczagott mint a gerle ma-dár a napsugaras tavaszi reggelen.

Igaz, hogy egyszerre heves köhögésroham fogta el s hófehér batiszt zsebkendőjében mintha egy pará-nyi vércseppet vett volna észre. . . . .

Szünetkor hozzá ment Bene Feri és meg Mimi is. — Látod Aranka be nagyszertűen mulatunk. El nem megyünk innen hajnal előtt.

Legtöbbbet Bene Feri foglalkozott Arankával. A négyesre megadták a jelt Bene Ferinek is volt tánczasa Szóke Mimi, Arankát is felkérte egy törvényszéki jegyző, Barla Gerő. Bene Ferinek valami bolondos gondolata támadt, hogy ő ezt a négyest Arankával fogja tánczolni. Intrikuskodni kezdett. Előbb oda ment Barlához s szá-nalmas hangon mondá: „Édes Gyuri, csókos pajtásom voltál mindig, segíts ki most a bajból. Mimivel össze-vesztem, lehetetlen vele tánczolnom, kérd fel te, én majd Arankával fogom járni.“

Gerő egy kis gondolkozás után beleegyezett.

Aztán elment Arankához s fontoskodó képpel ma-gyarázgatta, hogy Mimi Gerő egy alkalommal összezőr-dültek s most Mimi hajlandónak mutatkozik a kibékü-lésre, s azért tánczost cseréltek. Kérte Arankát ne ha-ragudjék a cseréért.

Aranka dehogy haragudott, neki mindegy volt, ő tánczolni akart, a hódító zene akkordjai áthatották szí-vét lelkét, az első bál lázas édes boldogságát érezte.

A négyes alatt látta Feri, hogy milyen csodaszép, végtelen szelidségű szemei vannak Arankának, milyen kicsiny, puha keze s milyen tiszta, ezüstcsengésű a hangja Aranka büszkén lépegetve csinálta a figurákat s nagyo-kat nevetett tánczosa bohó mondásain. Táncz után Feri bűnbánó arcot vágott.

— Tudja e kisasszony, hogy én most vétkeztem? Hazudtam.

— Hazudni bizony nagy vétek s csunya dolog is.

— Igen, de én ketyedért hazudtam!

— Érettem?

— Igen, mert Barla Gerő s Mimi nem voltak összeveszve s én csak azért hazudtam, hogy magával tánczolhassak.

Aranka jót nevetett. Olyan jól esett szívének a mit hallott.

— Jöttek Mimiék is.

— Hát maga mit hazudott Gerőnek, hogy velem összeveszett, s fogadom Arankának is hazudott valamit. Nó tudja, sejtem én miért volt ez, de én cseppet se haragszom a cseréért. Mi jól mulattunk, ugyé Barla? De te Aranka többet ne tánczolj azzal a hazuggal, mert téged is megesal mint engem! Aztán legyezőjével na-gyot ütve a Feri kezére, távozott vigan nevetve.

— Kisasszony, haragszik-e, hogy hazudtam? De hát én mindenáron magával akartam tánczolni.

Aranka valami okosat, nagyon szépet akart mon-dani, de a vége csak az lett, hogy: nem haragszom.

A zenekar egy szomorú népdalt játszott. Ugy kez-

Ujdonságok.

— **A szabadelvű nagygyűlésen**, mely e hó 4-én Budapesten tartatott, városunkból is többen vettek részt.

— **Dr. Tódor József** képviselő urnak az országgyűlésen elmondott nagyszabású beszédjéről az összes napilapok elismeréssel és dicsérettel nyilatkoztak és különösen kiemelték Dr. Tódor urnak ugy szónoki tehetségét, mint pedig beszédjének higgadt és teljesen tárgyilagos voltát. A „Pester Correspondenz“ ez. könyv-matos lap ez alkalomból így ír: „A mai vitát Tódor kanonok képviselő nyitotta meg, a ki tudva levőleg egyike azoknak, a kik a polgári házasság elől megszüntek a szabadelvű pártból. Mai föllépése megmutatta, hogy bátran benn maradhatott volna a pártban, a mely megengedte papi tagjainak, hogy a polgári házasság ellen szavazzanak, ha egyébként egyetértének a párt elveivel. Az aquinói szent Tamásból vett rövid kivonatot, melylyel a házasság szentségét védte, Tódor egészen scholaszterileg stilizálta, szárazan és került minden mozzanatot, melylyel mások meggyőződését sértette volna. A formában nemes volt, művelt és kiméletes, mint egy — liberális és ezen felül dicséretes hazafias-sággal — azon reményének adott kifejezést, hogy ha a polgári házasság egyszer törvény lesz, a magyar püspökök a katolikus hiveknek ugyanazt az oktatást fogják adni, melyet Kopp kardinális adott boroszlói hiveinek. Ez a hithű, de emberileg lenyűgöző és hazafias pap úgy úgy látszik a nagy biboros Vaszary, a szent békefejedelem szűkebb környezetéhez tartozik, stb.“

— **Az E M K E dal-egylet** márczius tizenötödikét ez évben is meg fogja ünnepelni. Felhívjuk rá hazafias közönségünk szíves figyelmét. Külön meghívók helyett falragaszok fogják az ünnepély helyét, idejét és műsorát annak idején jelezni.

— **Egy jeles festőművész, a ki nálunk tanult.** Most midőn Munkácsy legújabb műalkatásáról beszél a világ és Budapest műértő közönsége oly elragadtatással ünnepli a nagy művet és mesterét — alkalmosszerűnek találjuk a következő kis történet közlését. Évekkel ezelőtt, itt nálunk a gyulafehérvári főgymnáziumban egy szerény sorsu, de szorgalomban és tehetségben egyaránt kiváló ifju vonta magára a tanári kar és különösen a most is jelesen működő Straubert Ödön rajztanár figyelmét. Az ifju Kádár Gábor volt ez, ki nyanyis nem közönséges tehetséget tanusított a rajzolásban és festésben és Straubert csakhamar felismerte a nyiladázó művészi hivatást s módot és teret adott annak fejlődésére. Későbbnéhai Fogarasai püspök figyelmébe ajánlotta növendékét megemlítvén egyuttal, hogy mostoha anyagi helyzete miatt nem készülhet az ifju festő-művésznek, mire pedig lelke ösztönzi. Neki, mondá Straubert jogásznak muszáj lennie. Mondják, hogy Fogarasi a

muszájt nem szerette s ez alkommal is némi ingerült séggel viszonzá: Azért is művésznek muszáj lennie. S legott gondoskodott, hogy házi pénztárából 300 ft évi stipendium folyósítsák az épen akkor érettségizett Kádár Gábornak. Ezzel kezdette meg tanulmányait a politechnikumban s ma már oly kitünő hangzásu neve van a művészek világában, hogy Munkácsy Honfoglalásának sokszorosítását kizárólag reá bízta és a párizsi akademia is megrendeléseivel tiszteli meg a művészt. Ez a művész Kádár Gábor, a mi gymnáziumunk egykori növendéke.

— **Az E M K E dal-egylet** a f. hó 3-ra hirdett közgyűlését a megjelent tagok csekély száma miatt nem tarthatta meg. Felhívjuk tehát ismételtén a dal-egylet tagjait, hogy f. hó 11-én (vasárnap) d. u. 4 órakor a városháza nagytermében tartandó közgyűlésre annál inkább szíveskedjenek megjelenni, mivel az ezen közgyűlésen bármily csekély számban megjelent tagok által hozott határozatok — az „Alapszabályok“ értelmében teljesen jogérvényesek. Az elnökség.

— **A megyei monografia-bizottság** f. hó 3 án d. u. Csajó alispán elnöklete alatt értekezletet tartott, melyen dr. Moldován Gergely egyetemi tanár, dr. Cserny Béla és Ávéd Jákó tanárok is részt vettek.

— **A gyula-fehérvári önkéntes tüzoltó-egylet** zenekara, saját fentartása javára 1894 martius hó 10-én a nap szálloda üveg termében hangversenyt rendez. Kezdeté este fél 8 órakor. Jegyek ára: Családjegy 1 ft. személyjegy 50 kr. Hangverseny után táncz. A műsor a hangverseny estélyén lesz kiosztva.

— **A bomba**, melyet sósavval pedvesített fűrészpörrel töltve az országos képviselőház egyik mellékhelyiségében helyezett el valamely éretlen, vagy rozlelkű egyén, — talán nagyobb feltűnést keltett a jámbor vidéken, mint odafenn. De annyi bizonyos, hogy a párisi Vaillant, Henry stb. szerencsétlen existenciának Bécsben, Budapesten is elég imádója lehet, azon nagy társadalmi és közgazdasági helyzetkülömbőség dacára, mely a párisi s általában a franciaországi és a magyar viszonyok között van. Az örűtség s a divat szélsőségei ragadós természetűek, jó lesz tehát vigyázni az exaltatiót könnyen felkeltő viszonyok között.

— **Halál, játékból.** Felső M. Váradján, február 22-én Bulák Petru fia György oda fordul játszás közben Juon nevű öcséséhez s azt kérdi: tudod-e hogyan akasztotta fel magát a mészáros Portuson? Juon azt válaszolta, hogy biz ő nem tudja. Erre György elővett egy spárgát, felállott a tüzhely végére és a mestergerendára felkötötte, aztán hurkot készített, nyakába és lábait a tüzhelyről levette, mire persze rögtön elkezdett kézzel, lábbal hadonászni. Juon nézte pár percig azt a furcsa mulatságot s aztán azt mondta: Györgye szállj le és vedd ki a burkot a nyakad-ból. De bizony Györgye nem mozdult többé. Juon pe-

dig látván testvére eltorzult arcát a szomszédba futott Juanna nevű testvére után, mire azonban ő a szomszédokkal előfutottak és Stoja Nikolae elvágta a spárgát, — szegény Györgye csakugyan a portusi mészáros sorsára jutott, — megfulladt.

C S A R N O K.

Szabadság Istene!

**Milliók imája, forró esdeklése
Száll fel trónusodhoz, fel a magas égbé,
E hon milliói esdekelve kérnek:
„Tartsd meg Kossuth Lajost Árpád
nemzetének,**

Szabadság Istene!”

**Tartsd meg őt mi nekünk, tartsd meg e
hazának,
Melyben újból helyet adott oltárodnak,
S bérczről-völgyből száll-kei hozzád esdő
ének:**

**„Tartsd meg Kossuth Lajost Árpád
nemzetének,
Szabadság Istene!”**

**Tartsd meg őt, ki köztünk napodat
meggyújtá,
Tartsd meg, hisz' szavától ifjulának vének
„Tartsd meg Kossuth Lajost Árpád
nemzetének,
Szabadság Istene!”**

**... S századok multával a hálás unokák,
Oltárodhoz nyíltan, szabadon juthatván,
Ihlettől ittason borulnak majd térdre:
„Légy áldott, te addad őt Árpád népének
Szabadság Istene!”**

HOLLER LAJOS.

— **A gőzgép feltalálója?** Helsingforsban a közel multban érdekes és rendkívüli régiséget találtak. Egy nagy szekrény volt az, mely komplikált vas-zárral volt ellátva s melynek egész kiviteléből arra lehet követ kezdetni, hogy az a középkor elején készült. Az eddig Rizeff Miklós, Helsingfors város tanácsosának birtokában lévő szekrényben egy nagy pergament tekercs és különféle vasalkatrészek voltak. A benne foglalt tárgyak egyrészt egy gőzgép részeit mutatják, henger, dugattyu stb. kezdetlegesen és modelszerűen előállítva, de régiségük és rozszant állapotuk daczára is, és rezelek tisztán felismerhetők mint olyanok, melyek csaknem

dődik, hogy: „Rég megmondtam a költőző darúnak...“
— Oh ez az én nótám, oh milyen szép is ez kiáltott fel Aranka, s halkan folytatta „bucsat mondok én ennek a falúnak.“ ...

— Annyiszor énekelem el egy esténként, a mikor a messze vidéken az a nehéz, szürke fátyol borong, mely a szívet megtölti szomoru sejtelemmel, édes ábrándokkal. A mama néha zongorán kíséri. Jöjjön el olykor maga is.

— Eljövök, nagyon örvendek, hogy elmeheket. De mondja csak kisasszony, kegyed miről szokott ábrándozni?

— Sok mindenről. Arról, hogy ha én meghalnék, olyan sirban szeretnék fektüdni, melyen mind mimózáknőnének; arról, hogy mikor az égben leszek, lerepülök a szüleimhez, megcsókolom őket, aztán elmegyek a síromhoz s megnézem megvannak-e virágjaim öntözve, s megnézem, hogy sirnak-e a hantomnál azok, kiket e földön úgy szerettem!

— Hát szeretne meghalni?

— Dehogyan szeretnék, hisz én ezekről csak ábrándozom.

Feri ránézett a leánykára. Látszott beszédéből, hogy a lelke még a gyermekévek himporától ragyogó tiszta lélek. Ábrándnak mondja azt a szelid, bohó költészetet, mely ezernyi tündérmesét teremt a szívében.

Aztán vége is csak volt a bálnak. Hazamentek mindnyájan és Aranka már nem arról gondoskodott, hogy mikor angyal lesz, megnézi sirján a mimózákat, hanem arról, hogy van szívében olyan valami, a miről ő eddig nem tudott, valami bűvös, lázas, a mi fáj is s a mi édes is.

A bál után aztán gyakran elment Bene Feri hozzájuk. Sokszor elénekelték kettősből azt a szomoru éneket, hogy: rég megmondtam a költőző darúnak. ...

Sokszor kiültek a vadszörlővel dúsan szegélyezett verandára s olvastak a csillagokban.

Aztán hát... aztán... a nótá olyan régi!
aranka ezelőtt igen buzgón látogatta Isten házát. Járt most is a templomba, de már nem tudott úgy imádkozni, mint egykor kedvenc Mária oltára előtt sokszor mondogatta könnyes szemekkel: „Oh édes Mária, ne haragudjál, hogy most nem vagyok olyan jó gyermeked, mint eddig, mért én most is szeretlek Téged, de látod a szívem úgy elfoglalta valami, a miről én eddig nem tudtam.

S a Mária kép olyan szeliden, olyan szomoruan tekintett rá.

Bene Feri később kineveztek főhadnagynak s más ezredhez helyezték át.

A mikor elbucsuztak Aranka csak röviden mondá: — Aztán gondoljon néha reám is!

— Oh, hogyne gondolnék, hiszen minden kegyedre fog emlékeztetni. A fakadó virág, a melyből rózsá s viola ködös pára kél; a mosolygó nap szeméinek nevetését idézi fel lelkembe, aztán ha azt akarom, hogy a távolban is együtt legyünk, elmegyek a templomba, tudom kegyed is ott lesz, s együtt imádkozunk jövő boldogságunkért.

Arankának olyan jól esett a mit hallott. Minden keserűben van egy parányi édes is.

Pedig dehogyan ment az a templomba. Kedvesebbnek tetszett neki a poharak csengése, mint az orna zenéje. Kezdetben, néhány hétig még gondolt arra a bohó, ábrándos gyermekre, de aztán találkozott ő szebbekkel, kiknek ragyogóbb volt a szemük, kik édesebben, bizelgőbben tudtak beszélni — s a szegény leányka emléke köd lett, szétfoszlott.

Aranka pedig járt a templomba, imádkozott s minden gondolata az övé volt.

Barla Gerő sokszor elment hozzájuk. Igen kellemes társalgó, szellemes s a mellett vallásos fiu volt. Aranka szívesen időzött vele, mert mindig tudott valamit Bene Feriről mondani.

Pedig Gerő valami egyébről szeretett volna beszélni, arról, hogy ő is szereti kimondhatatlanul, forró, a mint még ember nem szeretett.

De a halvány leánykának minden gondolata a Ferié volt, s ez a tudat lezárta Gerő ajkait.

Egy hideg téli napon levelet kapott barátjától Bene Ferencztől; sietve feltépte a borítékot s olvasta: „Kedves Barátom!

Tudod ilyen a katona élet! Ma itt s holnap amott. Ma még vagyonos vagy s holnap koldus. Én is koldus vagyok; tegnap minden pénzem elnyerték s még ráadásul van még egy csomó becsületbeli adósságom. Csak egy jó házasság segíthet. Te, mit csinál még az az Aranka nevű bohó liba.

Gondol-e még reám, én már igaz úgy elfeledtem hogy talán meg se ismerném.

A nyomoruság eszembe juttatta; egykor nagyon szeretett s gondolom most is szeret s aztán olyan szép vagyona van. Elhatároztam, hogy megkérem a kezét, bár tudom, hogy boldogtalan leszek vele.

Három vagy négy hét múlva nálad leszek, készítsd elő kissé jövedelem utját, mond, hogy mindig róla ábrándozom.

Ölel szerető barátod.

Barla Gerő sápadt lett. Tudta, hogy Feri léha, de nem is sejtette, hogy gazember.

Izgatottan járt kelt a szobában. Aztán vette a kalapját, felsőjét s elment Arankaékhoz. Nem volt benn, a mamája azt mondta a jégpályán van. Elment oda is, koresolyát kötött s rögtön Aranka mellett termett.

— Aranka, valami igen komoly közleni valóm van. De előbb feleljen kérdésemre, szereti e kegyed most is Bene Ferenczet?

— Miért kérdezi, tudja, hogy szeretem nagyon, forró!

— Még akkor is szeretné, ha gazember volna?

— Oh ne beszéljen róla így!

— Még akkor is, ha megcsálná, ha gúnyt űzne szerelméből.

Világczikk. — Minden országban fényesen behozva.

KALODONT

SARG-féle

NELKÜLÖZHETLEN ELISMERT
FOGTAKARITÓ-SZER

(egészségileg hivatalosan vizsgált.)

Utazás közben igen gyakorlati. Felüdítően ármatikus. Mindenütt kapható.

Hogy a mi egészségünk és jólétünkre nézve egy jó emésztés a legszükségesebb, azt mindenki tudja, de még igen kevés gond fordított arra, hogy nélkülözhetlen előfeltétel erre egészséges fogaknak birtoka. A régi közmondás: „Jól rágya félig emésztve“ nem lehet behatóbban és elég gyakran ajánlani.

E. M. Thomas Bécsben császári tanácsos és udv. fogorvos, dr. Koeh tanár és más tudományos autoritások, végre dr. W. D. Miller, tanár a fogorvosi intézet a berlini universitáson az ő művében „Die Mikroorganismen der Mundhöhle“ Lipse 1892. meggyőzőleg bebizonyították, hogy folytonosan én nem hihető mértékben méreg anyagok a nedves meleg szájüregben képződnek, úgy hogy ebből beállni szokott, gyakran igen veszedelmes betegségek, a száznak csakis rendes és lelkiismeretes tisztántartása által elejét lehet venni. A forró összeköttetés „Romlott száj“ és „Romlott gyomor“ között csakis ezen új beható vizsgálatok által lettek megállapítva.

Viz egyedül nem távolítja el ezen méreg anyagokat. Ez csakis az által érhető el, és pedig legjobb reggel és este egy róellenes hatható, gondosan készített és kipróbált fogtisztító-szer által, minthogy általános elismert módon „Sarg-féle Kalodont“ előállít, melynek folytonos növekedő már milliók szerint olvasandó használata, legérthetőbben ezen szernek értéke mellett beszél.

Russeo mondta: „Egy szép fogu asszony soha sem rut!“ de nem csak szépség és egy nevető száznak ingere eléretik egy ily fogak ápolása által, hanem biztosítatik, a mi sokkalta érdekesebb, egyszersmind az egészség, a jólét, a legkésőbbi koráig.

Az elmondottaknak igazolása elismerések és iratok a legmagasabb körökből minden darabnak vannak mellékelve.

Figyelmeztetik a hasonló pakolásban és csalásra számított értéknélküli utánzásoktól.

170. 3 — 10

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapír

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papírgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papírpap diadalmának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely elárúsítására szánt gyáriraktár helysége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papírból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynek minden papírtok a „Braunstein Frères“ céget viseli,

Gyulafehérvárrt: Id. Misselbacher. J B. urnál kapható.

A Richter-féle Tinct. Capsici comp.

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hírnévnek örvend.

Ezen fájdalomcsillapító bedőrszülés valamennyi közhírné, csúsz és tagszagadásban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlólaz emlékeztető hozva. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbízhatóbb háziszser általánosan kedvelt és ennélfogva már további ajánlása nem szorul.

Csekély ára, üvegonként 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitűnő háziszsernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony“ védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonyval ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerházához: Richter gyógyszerháza „az arany oroszánhoz“ Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

A NEW-YORK

ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

uj egyetemes kötvénye képezi a legnagyobb haladást a biztosítási téren.

Az uj kötvény nem tartalmaz semmiféle megszorítást a biztosított foglalkozását vagy utazását illetőleg.

Egy évi fennállás után a kötvény biztosít

ÖNGYILKOSSÁG és PÁRBAJ

ellen is.

Egy évi fennállás után a kötvény megtámadhatlanná válik.

A megtámadhatlansági záradék így szól:

ha a kötvény egy évig érvényben volt, a társaság a biztosított összeg ki fizetését semmiféle okból meg nem tagadhatja.

A kötvény ilyképen megszorítás nélkül utalvány a biztosított összegre.

A New-York feltételei a legliberálisabbak, mint azokat a világ egyetlen egy biztosító társasága sem nyújtja.

A New-York a világ összes kölcsönösségen alapuló biztosító társaságai közt a legnagyobb telességgel rendelkezik, mely

87 millió frankra

emelkedik, biztosítéki alapja 713 millió.

A New-York Európában 23 éves tevékenysége alatt több mint 32 milliót kifizetett halálesetekért, a nélkül, hogy egyetlen egy esetben a legcsekélyebb nehézséget emelte volna a kifizetésnél.

Nyom. Papp Györgynél a püsp. lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvárrt.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
SZIVARKA PAPIR

ÜGYELJENEK A JEGYRE
OVAKODJANAK MINDEN UTÁNZÁSTOL